

תת"ע 7899/02/18 - מדינת ישראל נגד יקיר זריהן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תתע"א 7899-02-18 מדינת ישראל נ' זריהן
תיק חיצוני: 10251025531

בפני	כבוד השופטת כרמית פאר גינת
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	יקיר זריהן

החלטה

1. לפניי בקשה מטעם המאשימה לתיקון כתב האישום בתיק, על ידי הוספת תע"צ מיום העבירה, שלא היה בחומר החקירה.
2. ראשית, אציין כי אין המדובר בבקשה לתיקון כתב אישום לפי סעיף 92 לחוק סדר הדין הפלילי (להלן: "החסד"פ") כפי שהגדירה זאת המאשימה, אלא, בקשה להבאת ראיה חדשה (תע"צ משרד התחבורה) בהתאם לסעיף 167 לחסד"פ.
3. עוד יש לציין כי בקשה זו של המאשימה נדונה בדיון ביום 25.12.19, שם דחיתי את הבקשה וציינתי כי אני מוצאת לנכון להיעתר לבקשה בשלב מתקדם זה וכי משסיים הנאשם את ההליך בפני בית המשפט והוא מצפה להכרעת דין בעניינו, אין זה ראוי להתיר תיקון כתב האישום ולחדש את הליך שמיעת הראיות בעניינו, בעוד שלמאשימה היו הזדמנויות רבות לתקן את כתב האישום בשלב מוקדם יותר. עוד הוספתי כי מדובר בחומר חקירה חדש שלא הועבר לידי הסנגור, ולא היה בידי בא כוח הנאשם, ובשלב מתקדם זה של ההליך, אין זה ראוי להיעתר לבקשה.
4. ב"כ המבקשת הפנתה את בית המשפט בבקשתה בכתב לאמור בע"פ 951/80 קניר נ' מדינת ישראל, פ"ד לה(3) 505 (10.6.1981) (להלן: "פרשת קניר") שם נקבע, לטענת המבקשת, כי טעותה של התביעה אינה צריכה לפגוע בקיומו של הליך הוגן, וכי ניתן להביא ראיות גם לאחר גמר הסיכומים.
5. ב"כ המשיב ציין בתגובתו בכתב כי הוא מתנגד לתיקון כתב האישום. לדבריו, לאחר שבקשה זוהי נדחתה על-ידי המבקשת, היא בחרה להגיש בקשה נוספת זוהי לבית המשפט, וזאת שעה שהיה עליה להגיש סיכומים בכתב בתיק. בנוסף לכך, הוא ציין כי מכיוון שפרשת ההגנה הסתיימה, לא יהיה בידי הנאשם להתגונן אל מול התיקון המבוקש, וכן ציין כי המדובר בראייה, שכלל לא הייתה בתיק החקירה בעת הגשת כתב האישום ומעולם לא הומצאה לידי ההגנה.

6. עיינתי בנימוקי הבקשה, בפסק הדין שאליה הפנתה המבקשת ובתגובת המשיב, והחלטתי לדחות את הבקשה.

7. בנוגע לפרשת קניר, שאליה הפנתה ב"כ המבקשת, בית המשפט ציין שם כי "**השימוש בסמכות לראיות נוספות צריך להיעשות במקרים יוצאים מהכלל ולא על נקלה, וזאת, בין היתר, כדי לנטוע בלב המנהלים את המשפט מטעם המדינה את רגש האחריות ואת הצורך להיזהר, באופן ששגיאה ושכחה, שהם דברים אנושיים, יצטמצמו כמעט עד אפס.**"

8. כמו כן, אציין כי בניגוד לפרשת קניר, במקרה שלפנינו המדובר על הוספת ראייה (תע"צ) מיום העבירה, שלא היתה כלל בחומר החקירה, ולא הועברה כלל לידי ב"כ הנאשם, ועל כן לא ניתן לגזור גזירה שווה בשני המקרים. במקרה שבפנינו הראיה כלל לא הייתה בתיק החקירה בעת הגשת כתב האישום, ומעולם לא הומצאה לידי ההגנה. בנוסף, בפרשת קניר התיר בית המשפט קבלת ראיה מטעם התביעה בשלב מתקדם, וזאת משום שנדחתה גירסתה כי הנאשם הוא החייב לשלול בראיותיו את קיום היסוד האמור של העבירות המיוחסות לו שם. במקרה שלפנינו, התביעה הייתה מודעת היטב לתפקידה, ולכך שעליה הנטל להבאת הראיות אשר יבססו את יסודות העבירות המיוחסות לנאשם, ואף לתביעה היו הזדמנויות רבות לבקש את הוספת הראיה.

9. יתרה מכך, המבקשת ביקשה לתקן את כתב האישום ולהוסיף ראיה בדרך של הוספת תע"צ מיום העבירה. אולם, יש לציין כי גם בקשתה האחרונה אינה מפורטת דיה, ולא כוללת פרטים מהותיים כגון: עורך התע"צ.

10. נוכח האמור, ונוכח החלטתי מיום 25.12.19, כמו גם נוכח ההבדלים שבין מקרה זה לבין פרשת קניר, אני מורה על דחיית הבקשה.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ב' אדר תש"פ, 27 פברואר 2020, בהעדר
הצדדים.